

Jedne je večeri neki čovjek sanjao kako hoda pješčanom obalom uz Gospodina. Nebom su promicali prizori iz njegova života. Kod svakog prizora, opazio bi dva para otisaka u pijesku: jedni su pripadali njemu, a drugi Gospodinu. Ubrzo je primjetio kako u datim trenucima na njegovoj životnoj stazi postoje otisci samo jednog para stopa. Shvatio je da se to događalo u najtužnijim i najtežim trenucima njegova života. To ga uistinu uznemiri, pa se obrati Gospodinu: “Bože, ti si rekao kad se odlučim slijediti te, kako ćeš uvijek biti sa mnom. Zašto vidim na mom putu u najtežim trenucima samo jedan par otisaka? Ne razumijem, zbog čega si me napuštao u tako teškim prilikama? Gospodin odvrati: “Sine moj, moje drago dijete. Volim te i nikada te ne bih napustio. Otisci, koje vidiš u pijesku, pripadaju meni. Za vrijeme tvojih najtežih trenutaka u životu, ja sam te nosio na rukama.”

Stope u
pijesku

Margaret
Fishback
Powers